



ת"פ 16218/08/19 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16218-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה
נגד הנאשם		פלוני-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לנאשם ביצוע עבירות **תקיפת סתם- בן זוג** לפי סעיף 382(ב) **לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והגב' חנאן אבו זיאד (להלן: "**המתלוננת**") נשואים זה לזה.
3. ביום 4.5.2019 בסמוך לשעה 14:06, הנאשם משך למתלוננת בשערה וסטר לה מספר פעמים בפניה, לאחר שסיפרה לו כי היא עברה דרך ביתה של אשתו הראשונה ושזו דיברה עליה.

תמצית תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.
5. בתסקירו מיום 19.06.22 סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם, הרקע ההשכלתי, ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. תואר כי הנאשם כבן 48, גרוש לשתי נשים ואב ל-13 ילדים. כיום מתגורר עם אשתו הראשונה ועשרת ילדיהם המשותפים ברהט ובעקבות האירוע נותק הקשר בין הנאשם למתלוננת שמתגוררת עם שלושת ילדיהם המשותפים בבית הוריה. מהתסקיר עולה כי ביחסו אל המתלוננת נוטה הנאשם להתנהגות אלימה ופוגענית. לאחר ששירות המבחן קיים שיחות עם נשותיו של הנאשם בהן התקשו לשתף בהתנהגויות האלימות של הנאשם כלפיהן, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות זו וישנה נזקקות טיפולית.
6. בתסקיר מיום 7.6.22 צוין כי הנאשם, בהמלצת שירות המבחן, שהה מיוזמתו במסגרת הטיפולית "בית נועם" במשך כארבעה חודשים עד שנפלט ממנה בעקבות התנהגות בלתי הולמת, עת כיבה את מצלמות האבטחה

עמוד 1



וברח, אולם הביע בפני שירות המבחן את נכותו להמשיך בתהליך הטיפול.

7. בהמלצתו הסופית סבר שירות המבחן כי יש מקום להטלת של"צ לצורך המשך תהליך טיפולי או לחילופין באם בית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר הרי שמן הראוי שירוצה בעבודות שירות. שירות המבחן אף המליץ להטיל מאסר מותנה משמעותי.

טיעוני הצדדים

8. **ב"כ המאשימה** הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) את המאסר המותנה בן 9 חודשים מת"פ 57656-02-16 (ת/2). ב"כ המאשימה עמדה על מאפייני אישיותו של הנאשם, על חומרת עבירותיו, על עברו הפלילי וכן עתרה למתחם של מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה. עתרה למתחם הנע בין 6 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה. לטענתה ההסדר לפיו עונשו של הנאשם יהיה כפוף לתסקירו של שירות המבחן, היה תלוי בקבלת תסקיר חיובי. עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם, עתרה להפעלת המאסר המותנה מת"פ 57656-02-16 בן 9 חודשים במצטבר לעונש המאסר, כך שבסך הכל יוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר.

9. **ב"כ הנאשם** ביקש לאמץ את ההסדר שהוסכם בין הצדדים, כי יטענו בכפוף המלצות תסקיר שירות המבחן, ולעניין המאסר המותנה ביקש להאריך את תקופתו או לחילופין לחפוף את הפעלתו כך שהנאשם ירצה 9 חודשי עבודות שירות. כמו כן, הפנה לפוטנציאל ההליך השיקומי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, לקבלת האחריות מצידו של הנאשם, לנסיבות חייו, לעובדה כי עברו הפלילי ישן ולכך שהשתלב מיוזמתו בהליך הטיפול. לאור כל אלו עתר למתחם העונש הנע בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות.

10. **הנאשם** הביע צער על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים:

11. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשיו הנאשם במקרה זה הם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, שלווה חייה, ביטחונה האישי והאוטונומיה על גופה וכבודה. ביחס לעבירת אלימות במשפחה נקבע ברע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל:**

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"

ראו גם רע"פ 1884/19 **שמריז נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי:

"עבירות האלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות הכל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו".



וכן רע"פ 5307/17 חאלג' נ' מדינת ישראל שעניינו חומרת הענישה הנדרשת:

"בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט המקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם. המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת."

12. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-נמוך משום שמדובר באירוע, יחיד, קצר בזמן, לא מתוכנן והנאשם אף לא הסב חבלות למתלונן.

מדיניות הענישה הנוהגת:

13. נקודת המוצא היא שהמחוקק קבע לעבירת התקיפה עונש מקסימום של ארבע שנים.

14. מעיון בפסיקה עולה כי בעבירות תקיפה סתם בבת זוג מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר על תנאי לבין שישה חודשי מאסר. ראו למשל עפ"ג 37556-11-21 **מדינת ישראל נ' פלוני**, שם נידון הנאשם לשישה חודשי מאסר על תנאי לאחר הורשע בעבירת תקיפת בת זוג בעודו בגילופין ובעבירת איומים במסגרת הסדר טיעון לפיו ככל שיתקבל תסקיר שירות המבחן חיובי ותאמץ המאשימה את המלצות שירות המבחן, ובית המשפט שבערעור הותיר את העונש על כנו. וע"פ 11897-09-18 **אשרף סלאחי נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת בת הזוג ואף בעבירת איומים ונידון ל - 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

15. במקרים חמורים יותר מזה שלפנינו הוטלו עונשים קצרים בעבודות שירות. ראו למשל בעפ"ג 26397-07-21 **מדינת ישראל נ' עואד**, שם החמיר בית המשפט המחוזי את העונש שנגזר על נאשם שהורשע באיומים ובתקיפת בת זוג כשהוא מפר צו הרחקה ודן אותו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. ורע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה, ונידון לחמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה ממושך.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

16. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שלא נגרם נזק משמעותי למתלוננת. יחד עם זאת שקלתי אף את הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה. הנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין בכך שמשך בשערה וסטר לה מספר פעמים בפניה. האירוע לא הסתיים בחבלות של ממש אך הלכה היא כי יש לבחון את המעשים לא רק בראי הנזק שנגרם, אלא גם בשים לב לפוטנציאל הנזק. עוד נתתי דעתי לכך, שמכתב האישום עולה כי אין אינדיקציה לכך שהיה מדובר בתקיפה מתוכננת, אלא באקט אמוציונאלי רגעי.

17. בכל הנוגע לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הרי שהנאשם ביצע את המעשים כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן במהלך ויכוח עם המתלוננת ולפי דבריו בפני שירות המבחן זהו דפוס התנהגות החוזר על עצמו מול המתלוננת.

18. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו,



ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח, זאת לצד מאסר מותנה מרתיע.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם:

19. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם אינו צעיר, ואף לא הוגשו מסמכים המעידים על נסיבות רפואיות או נפשיות המצדיקות התחשבות.

ב. מדובר בנאשם בעל רישום פלילי מכביד, בין השאר בעבירות אלימות חמורות משנת 2016, בגין ריצה מאסר ממושך בן 18 חודשים.

ג. זאת ועוד, הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב אישום זה, בעוד מאסר על תנאי בן 9 חודשים מרחף מעל ראשו. ללמדנו שאף במאסר על תנאי ממושך אין כדי להרתיע את הנאשם מלבצע עבירות אלימות.

ד. מנגד, הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו.

ה. זאת ועוד, מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם שהה במסגרת טיפולית מיוזמתו, אף בלא בתיווכו של בית המשפט וזאת גם אם לא צלח את כל תהליך הטיפול. לכך מתווספת נכונותו של הנאשם להמשיך בתהליך הטיפולי גם לאחר מכן.

ו. נוכח נתונים אלו, יש לקבוע את העונש הראוי במחצית של המתחם.

הפעלת מאסר מותנה

20. הכלל הוא שמאסר על תנאי יופעל למעט מקרים חריגים בהם הפעלת התנאי תוביל לתוצאה בלתי צודקת. ראו למשל רע"פ 4902/14 **בן צבאן נ' מדינת ישראל**.

21. בענייננו, לא מצאתי כל טעם להאריך את המאסר המותנה. זאת, בשים לב לעברו המכביד של הנאשם, לכך שריצה מאסר קודם הן מאחורי סורג וברח והן בעבודות שירות, לכך שההליך הטיפולי שעבר לא הושלם, וזאת חרף המלצת שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה.

22. יחד עם זאת, הגם שהכלל הנקוב בסעיף 58 לחוק העונשין הוא שיש להפעיל מאסר מותנה במצטבר לעונש המאסר שמוטל, אלא מטעמים שיירשמו. במסגרת הצגת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בפני בית המשפט, הצהירה ב"כ המאשימה: **"קיים מתווה מוסכם בין הצדדים לעניין העונש בכפוף לאמור בתסקיר"**. הצהרת ב"כ המאשימה, מקימה התחייבות שלטונית כלפי הנאשם. המאשימה מחויבת להסדר אליו הגיעה עם הנאשם היות



ונוצרה הסתמכות אצל הנאשם עליה ביסס הנאשם את התנהלותו במהלך הליך זה. ובהקשר זה אפנה לבג"ץ 681/12 שחר מרים גרישפן נ' היועץ המשפטי לממשלה בו נקבע כי:

"נוכח היסוד החוזי שבהסדר הטיעון, אך גם משיקולים רחבים יותר, לפיהם יש לראות בהסדר הטיעון סוג של התחייבות שלטונית, הוטלו לאורך השנים מגבלות שונות על כוחה של התביעה לחזור בה מהסדר טיעון"

ובהמשך:

"נקבע, כי ניתן יהיה לחזור מהסדר טיעון, אם חל שינוי בנסיבות העובדתיות ואינטרס ההסתמכות של הנאשם לא נפגע פגיעה ניכרת (פרשת ארביב). אך במקרה שבו לא היו נסיבות חדשות ולא התגלו עובדות חדשות, אלא הייתה אך "הערכה מחודשת של נסיבות העניין" ושל קשת השיקולים הרלוונטיים, לא התיר בית המשפט זה חזרה מהסדר טיעון"

23. מצאתי, כי מרגע שהנאשם הסתמך על הבטחתה של התביעה לעונש הכפוף לתסקיר שירות מבחן, הרי שאין מנוס מלהורות על חפיפה מלאה בין המאסר המותנה לבין עונש המאסר חרף עמדתה הנוכחית של המאשימה. ואין לי אלא להצר על עמדתה העונשית של התביעה בתיק זה, העומדת בניגוד מוחלט להצהרתה. מצופה מהמאשימה כי תעמוד במילתה.

24. לעניין הפרופורציה שבין קולת העבירה הנוספת לבין אורך תקופת התנאי שיש להפעיל נוכח ביצוע העבירה הנוספת, כשיקול לאי הארכת תקופת התנאי, אפנה לדברי השופטת פרוקצ'יה ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"שיקול הדעת הניתן לביהמ"ש בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית"

25. ונראה כי הדברים יפים לענייננו.

סוף דבר

26. אשר על-כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:



א. 4 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי מת"פ 57656-02-16 (שלום - חיפה) מיום 23.5.16, מאסר בן 9 חודשים.

ג. עונש המאסר והמאסר המותנה שהופעל ירוצו בחופף כך שבסך הכל ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות במועצה דתית אופקים ברחוב אלי כהן 9 ת"ד 7. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 30.11.22.

ד. הנאשם מוזהר, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ה. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מכל סוג.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.